

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján a Fővárosi Törvényszék 37. K. 701.972/2020/26. számú jogerős ítéletével szemben a törvényes határidőn belül előterjesztett alkotmányjogi panaszunkat az Alkotmánybíróság IV./2813-3/2021. számú felhívása alapján kiegészítettük és módosítottuk, és az

alkotmányjogi panaszt

a módosításokkal egységes szerkezetben a megadott határidőn belül az alábbiak szerint terjesztjük elő, írásban, postai úton, közvetlenül az Alkotmánybíróság részére, valamint egyidejűleg elektronikusan is megküldjük.

1. Bevezető rész

1.1. Eljáró bíróság: Alkotmánybíróság

1.2. Kérelmező felperes: Truffleminers Korlátolt Felelősségű Társaság

Felperes jogi képviselője: Palásthy és Társai Ügyvédi Iroda

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/2813-4/2021	
Bevezetett: 2021 NOV 22. e-mail	
Dátum: 17. 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 8 db	du

1.3. Alperes: NAV Fellebbviteli Igazgatóság

(székhelye: 1134 Budapest, Dózsa György út 1128-132.)

Alperes képviselője: [redacted] rai jogtanácsos

1.4. Per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita elbírálása

1.5. A panasszal érintett bírói döntés:

Fővárosi Törvényszék 37.K.701.972/2020/26. számú ítélete (Közigazgatási határozatok: I. fokú határozat: 4324437710, II. fokú határozat: 22344905770), melyben a Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét elutasította.

A Kúria 2021. április 22-én hozott Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzése: melyben a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta.

2. Érdemi rész

2.1. A kérelem

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 37.K.701.972/2020/26. számú ítéletének, és a Kúria Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzésének az alaptörvény-ellenességét, és az Alaptörvény 24. cikk (3) b) pontja, valamint az Abtv. 43. §-alapján azokat semmisítse meg.

2.2. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Az I. fokú adóhatóság a felperesnél vizsgálatot tartott a **2018. augusztus hónapra** vonatkozóan az ÁFA-visszaigényléssel kapcsolatban. Az ellenőrzés eredményeképpen az [REDACTED] db számláját nem fogadta el, melynek ÁFA tartalma összesen 7.900.585.-Ft volt. Ebben az összegben nem fogadta el a felperes ÁFA-visszaigénylését, és ezt az összeget alapul véve szabott ki a felperes terhére 3.950.000.-Ft adóbírságot.

A II. fokú adóhatóság a felperes fellebbezése folytán a határozatot a hatályában fenntartotta.

A jogerős közigazgatási határozat értelmében bár a számlában feltüntetett gazdasági cselekmények megvalósultak, de ezek nem a számlában feltüntetett felek között valósultak meg.

A felperes mint számlabefogadó passzív magatartást tanúsított, mert kellő gondosság mellett tudnia kellett volna arról, hogy a számlakibocsájtó adókijátszást követ el.

A Fővárosi Törvényszék a jogerős közigazgatási határozattal szemben benyújtott keresetünket elutasította, mivel az indokolása szerint az alperes megfelelő tényállás alapján, abból okszerű következtetéseket levonva jogszabálynak megfelelő határozatot hozott.

A jogerős ítélettel szemben a törvényes határidőn belül a felülvizsgálati kérelem befogadására és a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása iránt kérelmet terjesztettünk elő a Kúriánál.

A felülvizsgálati kérelmünkben elsődlegesen kértük a jogerős ítélet megváltoztatását a keresetünknek megfelelően, másodlagosan kértük a közigazgatási határozatok megsemmisítését és új eljárás lefolytatását, harmadlagosan kértük a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a bíróság kötelezését új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.

A Kúria a Kfv. I. 35.161/2021/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, mivel a Kúria szerint a befogadás feltételei nem állnak fenn.

A döntés elvi tartalma: „Nem indokolt a felülvizsgálati eljárás lefolytatása, ha a jogerős ítélet a kialakult kúriai és Európai Uniói bírósági joggyakorlatnak megfelel, és a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) alpontjában és b) pontjában írt feltételek sem állnak fenn.”

2.3. Az alkotmányjogi panasz előterjeszthetőségének a feltételei

Az Abtv. 27. § szerint:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet (1) alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés (2)

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti (3), vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségét már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs (4) számára biztosítva.”

Az Abtv. 30. § (1) szerint:

„Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül (5) lehet írásban benyújtani.

Az Abtv. 29. § szerint:

Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség (6), vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Álláspontunk szerint az alkotmányjogi panasz fent felsorolt befogadhatósági feltételei fennállnak a következők miatt.

2.3. 1. Érintettség:

Az indítványozó az ügyben érintett, az indítványozó volt a felperes.

2.3. 2. Bírósági eljárást befejező döntés:

A Fővárosi Törvényszék 37.K.701.972/2020/26. számú ítélete a felperes keresetét jogerősen elutasította, az ítélettel szemben rendes jogorvoslatnak nincs helye.

A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel mint a rendkívüli jogorvoslati lehetőséggel élt, melynek befogadását azonban a Kúria a 2021. április 22-én hozott fv.I.35.161/2021/2. számú végzésével megtagadta.

2.3.3. A döntés az indítványozó alábbi, Alaptörvénybe ütköző jogait sérti:

1. Nemzeti Hitvallás.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az **igazság**, a szabadság kiteljesítése.

2. XV. cikk (1)

A törvény előtt mindenki egyenlő.

3. XVIII. cikk (1)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és **pártatlan** bíróság **tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

4. 28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik**. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

5. XVIII. cikk (7)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan **bírósági**, hatósági, és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

2.3.4. A jogorvoslati lehetőség kimerítése:

A Fővárosi Törvényszék 37.K.701.972/2020/26. számú ítélete a felperes keresetét jogerősen elutasította, az ítélettel szemben rendes jogorvoslatnak nincs helye.

A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel mint a rendkívüli jogorvoslati lehetőséggel is élt, mely jogorvoslati lehetőség kimerítése azonban az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 001/2013.(II. 17.)AB Tü. (továbbiakban: ÁBŰr) határozat 32. § (1) bekezdés értelmében nem feltétele az alkotmányjogi panasz előterjesztésének.

A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel mint a rendkívüli jogorvoslati lehetőséggel élt, melynek befogadását a Kúria a 2021. április 22-én hozott Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzésével megtagadta.

2.3.5. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel mint a rendkívüli jogorvoslati lehetőséggel élt, melynek befogadását a Kúria a 2021. április 22-én hozott Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzésével megtagadta.

Az ÁBÜr 32. § (3) bekezdés szerint az alkotmánybírói panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve az indítványt nem bírálta el.

A felperes az elutasító végzést 2021. május 06-án vette át, melyhez képest a jelen alkotmányjogi panasz a 60 napos határidőn belül kerül benyújtásra.

2.3.6. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Fővárosi Törvényszék és a Kúria döntését a jelen alkotmányjogi panaszban sérelmezett alaptörvény-ellenességek érdemben befolyásolták. Amennyiben a Fővárosi Törvényszék és a Kúria az Alaptörvény fenti rendelkezéseit betartotta volna, a felperes keresetének helyt kellett volna adnia.

Összegzés:

A fentiek alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybírósgot az alkotmányjogi panaszunk befogadására, és annak érdemi elbírálására.

2. 4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

2.4. 1. Nemzeti Hitvallás.

„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.”

A panaszolt esetben az **biztonság, a rend és az igazság** mint közös cél nem került kiteljesítésre.

A közigazgatási perben részt vevő felek egyike egy kisvállalkozás, másik pedig rendvédelmi és állami funkciókat ellátó központi hatalmi szerv, amely a feladata ellátásához megfelelő apparátussal és speciális jogkörökkel is rendelkezik.

A jogerős marasztalásnak az volt az alapja, hogy a felperes a gazdasági események kapcsán nem járt el megfelelő gondossággal.

Az alperes I. okú határozatában maga az alperes rögzíti (I. fokú határozat 11. oldal), hogy a 2014. október 27-én létrejött számlakibocsájtó [REDACTED] 2015. I. negyedévig kizárólag 0-s adóbevallást nyújtott be, a 2015. II. negyedév [REDACTED] zettsége nem tett eleget, a 2016. és 2017. évekre vonatkozóan nulla étrékeadatú bevallás kiváltásáról nyilatkozott. 2016. október 7-én elhalálozott a szövetkezet elnöke, ettől az időponttól törvényes képviselővel nem rendelkezett, és adót sosem fizetett be.

Mindezen hiányosságok ellenére a NAV csak 2018.11.21-i kezdettel törölte a [REDACTED] et adószámát, a cégkivonat szerint az [REDACTED] eljárása pedig egy hónappal korábban, 2018. október 11-i dátummal indult.

A közigazgatási eljárás alapjául szolgáló ügyben az ÁFA-körben a vizsgálat a **2018. augusztus hónapban** kiállított számlákra terjedt ki, mely időpontban az [REDACTED] a cégkivonat tanúsága szerint érvényes adószámmal rendelkező létező cég volt.

Az Adózás rendtartásról szóló 2017. évi CLI törvény (továbbiakban: ARI) 9. § szerint az adóigazgatási eljárásban az adóhatóság megállapítja az adózó jogait, kötelezettségeit, **ellenőrzi az adókötelezettségek teljesítését, a joggyakorlás törvényességét**, nyilvántartást vezet az adózást érintő tényekről, adatokról, körülményekről és adatokat igazol, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.

Ha a szövetkezet 2014-től nem tesz eleget az adóbevallási és befizetési kötelezettségének, valamint ha az adózónak nem törvényes a működése, akkor ezt elsődlegesen az adóhatóságnak kellett volna észlelnie, az ellenőrzési jogkörénél fogva, amely nem csak lehetősége, hanem kötelezettsége is.

Ehhez képest a szövetkezet törlési eljárása csak 2018. október 11-én indult meg, az erre vonatkozó közlemény a Céglapban 2018. október 17.-én jelent meg, mely időpontig a gazdasági partnerek joggal bíztak az érvényes adózámmal rendelkező cég működésének a törvényességében, tekintettel arra, hogy a Ctv. 22. § (1) értelmében a cégjegyzékben feltüntetett adatok közhitelesek.

A gazdasági élet szereplői – így köztük a felperes is mint kisvállalkozás – akkor tud biztonságosan működni, ha a gazdasági élet többi szereplője is betartja a rendet és a működésére vonatkozó különféle jogszabályokat.

Az adóalanyok ellenőrzése elsődlegesen az adóhatóság joga és kötelezettsége, neki kell biztosítania a gazdasági élet rendjét, hogy csak azok az adóalanyok működhessenek, akik a működésükre vonatkozó szabályokat betartják.

Ha az alperes az ellenőrzési feladatát megfelelően ellátta volna, nem kerülhetett volna arra sor, hogy az [REDACTED] ven keresztül tevékenykedjen érvényes adózámmal rendelkező adóalanyként.

Az esetünkben az alapjogi sérelmet abban látjuk megvalósulni, hogy a felperest az alperes azért és olyan okból sújtotta hátránnyal, amely helyzetet alapvetően a felperes mulasztása idézett elő. Ez pedig igazságosnak nem nevezhető.

Ha az alperes megfelelően látta volna el az ellenőrzési feladatát, a felperes sem kerülhetett volna abba a helyzetbe, hogy olyan adóalanytól veszi ÁFÁ-val terhelt a szarvasgombát, amely számla vonatkozásában majd nem tud élni a törvényben biztosított ÁFA-levonás jogával.

2.4.2. XV. cikk (1)

„A törvény előtt mindenki egyenlő.”

Az eljárás során azért lett pervesztes a felperes, mert a jogerős ítélet szerint nem tanúsított megfelelő gondosságot a jogügyletek során.

A gondatlanság körében olyan mulasztásnak minősített vélt vagy valós körülményeket hoztak a felperes terhére, amely vele szemben nem elvárható.

Ezzel szemben nem kerültek értékelésre azok a mulasztások, amelyeket az alperes terhére lehet felróni annak kapcsán, hogy 4 éven keresztül nem tett eleget az ellenőrzési kötelezettségének.

A Bíróság az ítélet meghozatala során nem egyforma mércével mérte a peres feleket.

Egyik oldalon túlzott és az élettől elrugaszkodott elvárásokat támaszt az ellenőrzések terén, és ennek elmulasztását felróhatóvá teszi a felperes terhére, (pl. nem kereste fel a felperes személyesen az [REDACTED]

alperes a rá rótt feladatának nem tett eleget, mellyel előidézte és lehetővé tette az [REDACTED] működését, melynek következményeit kizárólag a felperesre hárította.

Az alperes négy éven keresztül hagyta, hogy az [REDACTED] kezet úgy működjön, hogy soha nem fizetett adót, és adóbevallást is csak minimális időszakokra tett. Az alperes súlyos mulasztásokat követett el az ellenőrzési feladata során az [REDACTED] vonatkozásában.

Szinte érthetetlen, hogy hogyan lehetett 4 évig úgy működni egy cégnek, hogy bár a cégkivonatban létező céggként volt bejegyezve, mégsem tűnt fel az adóhatóságnak, hogy adót sosem fizetett, és adóbevallást is csak elvétele tette.

Az esetünkben az alapjogi sérelmet abban látjuk megvalósulni, hogy a bíróság nem egyforma mércével mérte a felperest és az alperest. Míg az alperes vonatkozásában abszolút nem tette vizsgálat tárgyává az alperesi közrehatást, a felperessel szemben túlzott követelményeket támasztott a gondossága vonatkozásában, melynek következtében lett pervesztes fél a felperes.

2.4.3. XXVIII. cikk (1)

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A felperes terhére a gondatlanság körében nagy hangsúlyt kapott az a tény, hogy [REDACTED] nem rendelkezett törvényes képviselővel, mivel az elnök tisztség 2016. október 7. napjával a határozott idő elteltével megszűnt, és mindezt a felperes elmulasztotta ellenőrizni.

Mindezt azonban az alperesnek is észlelnie kellett volna, mivel a cégkivonat számára is nyilvános és közhiteles, és a törvényes képviselő személye és időtartama a saját nyilvántartásában is rögzítésre kerül.

Ha az alperes az ellenőrzési kötelezettségét megfelelően ellátta volna, akkor már 2017-ben intézkednie kellett volna az [REDACTED] nyes működésének a helyreállítása érdekében, és ha ennek nem tett volna eleget, élni a részére biztosított lehetőségekkel (pl. az adószáma törlése).

Hangsúlyozandó, hogy ha egy gazdálkodó szervezet működése nem törvényszerű – mert mint adott esetben nincs törvényes képviselője – attól még a szervezet létezik, és ugyanolyan adóalanyisággal rendelkezik, mintha lenne törvényes képviselője, ugyanolyan jogok és kötelezettségek terhelik.

Ezzel ellentétben a felperessel szemben az [REDACTED] int gazdasági partner ellenőrzése kapcsán olyan életszerűtlen elvárások voltak, amelyek a minőségirányítási követelményektől távol áll, és teljesen figyelmen kívül lett hagyva mindazon körülmény, amely a speciális termék ténylegesen megvalósult értékesítési folyamatából ered.

(Erdőben begyűjtött, [REDACTED] peres telephelyére szállított, csomagolás nélküli feldolgozatlan szarvasgomba értékesítése készpénz ellenében, készpénzes számla azonnali kiállításával)

A fent felsorolt szempontok elsősorban törvényességi szempontok, melyek a jelen eljárásban nem képezik az Alkotmánybíróság kompetenciáját. Azonban az ítéleteknek a fent felsorolt hiányosságai teremtik meg annak alapját is, hogy az ítéletekkel szemben az alkotmányossági kifogások is felmerülnek a következők miatt.

„A tisztességes módon történő intézéshez az is hozzá tartozik, hogy a bíróság az ítéletét kellő alaposítással megindokolja, melynek során arra is kitér, hogy a peres felek által hivatkozottakat miért nem tartja megalapozottnak és elfogadhatónak.” (Lugosi József: A hatályos polgári perrendtartás általános rendelkezéseinek reformja Magyarországon (JK, 2014/6., 285-295. o.)

Az Alkotmánybíróság a 3030/2019. (I.7..) AB Határozat indokolásában az alábbiakat fejt ki:

„[25] 1.2. A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelem-bevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}.

[26] Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.]. Ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}.

[27] Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a **tárgyalás igazságosságának biztosítása** {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és **pártatlan eljárása** {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek észszerű időn belül való befejezése {2/2017. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [51]–[52]} és az indokolt bírói döntéshez való jog {7/2013. III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.

Az esetünkben az alapjogi sérelmet abban látjuk megvalósulni, hogy a bíróság nem egyforma mércével mérte a felperest és az alperest, ez által nem volt pártatlan az eljárása, a tényeket és a bizonyítékokat a logika és az észszerűség szabályaival ellentétben értékelte, melynek következtében tisztességes eljárásról sem lehet beszélni.

2.4.4. 28. cikk

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az eddigi eljárás során mindkét fél, és a bíróság is a jogvita megítélése kapcsán ugyanarra az 5/2016.(IX.26.) KMK véleményre hivatkozott, amelynek tárgya az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 120. § a) pontja értelmezése:

1.) Ha a számlában szereplő gazdasági esemény nem történt meg, akkor nem kell vizsgálni, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról.

2.) Ha a gazdasági esemény megvalósult, de nem a számlában szereplő felek között, akkor - a tényállás függvényében - vizsgálni lehet, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról.

3.) Ha a gazdasági esemény a számlában szereplő felek között megvalósult, de a számlakibocsátó (vagy az általa befogadott számla kibocsátója) csalárd magatartást valósított meg, az adóigazgatási eljárásban vizsgálni kell, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról.

A perbeni esetben az alperes álláspontja szerint a 2. pontban leírtak valósultak meg, mert a gazdasági cselekmény megvalósult ugyan, de az alperes álláspontja szerint a gazdasági cselekmény nem a számlában szereplő felek között jött létre.

Ezzel szemben a felperes álláspontja szerint a 3. pontban leírt helyzet valósult meg, mert szerinte a gazdasági cselekmény a számlakibocsátó [REDACTED] peres között jött létre.

Mindkettő esetben azt szükséges vizsgálni, hogy a számlabefogadó felperes tudott-e, vagy tudnia kellett volna-e az adókijátszásról.

Az a tény, hogy a számlabefogadó tudott-e az adókijátszásról, bizonyítás kérdése, objektív produktum.

Az a tény, hogy a számlabefogadónak tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, az az adott összes körülmény gondos mérlegelésének az eredménye, mely meglehetősen szubjektív termék.

A 28. cikk elveiből kiindulva azonban a mérlegelés során nagy hangsúlyt kell kapnia a józan észnek: az adott körülmények között milyen ellenőrzési tevékenységeket lehet joggal elvárni a számla befogadójától, melynek megítélése során figyelembe kell venni az értékesítés ténylegesen megvalósult folyamatát is.

(egymást személyesen ismerő partnerek között, a cégekivonat szerint érvényes adószámmal rendelkező eladó a vevő telephelyére szállítja a speciális, vadon gyűjtött terméket olyan mennyiségben, amelynek begyűjtésére egy magénszemély nem képes, és készpénzes számla ellenében a vevő a terméket a termék és a számla átvételével egyidejűleg készpénzben kifizeti)

Az ítélet megalapozottságához nem elegendő az, hogy a 5/2016.(IX.26.) KMK véleményre hivatkozással, a KMK véleményben leírt indokokat beidézve kerül megindokolásra az ítélet.

Ha a gazdasági folyamatban megvalósult tények és történések, valamint a felperessel szemben támasztott elvárások ellentmondanak a józan észnek, akkor hiába történik hivatkozás a fenti kúriai véleményre, az ítélet sem lehet megalapozott.

Az esetünkben az alapjogi sérelmet abban látjuk megvalósulni, hogy bár az ítélet jogi indokolása megegyezik az 5/2016.(IX.26.) KMK-ban leírtakkal, az ítélet alapjául felhozott indokok és bizonyítékok mindezeket nem támasztják alá, és nincsenek összhangban sem a józan észszel, sem a 28. cikkel, sem a 5/2016.(IX.26.) KMK-ban foglaltakkal.

2.4.5. XVIII. cikk (7)

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági, és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A Kúria a Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzésében elutasította a felperes által kezdeményezett felülvizsgálati kérelem megengedhetőségét.

A Kúria a döntésével megakadályozta azt, hogy az I. fokú Bíróság által hozott döntéssel szemben a felperes jogorvoslattal élhessen.

A Kúria a döntése elvi tartalmát az alábbiak szerint állapította meg:

„nem indokolt a felülvizsgálati eljárás lefolytatása, ha a jogerős ítélet a kialakult kúriai és Európai Unió bírósági joggyakorlatnak megfelel, és a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) ab) alpontjában és b) pontjában írt feltételek sem állnak fenn.”

A Kúria az indokolásában kifejtette többek között, hogy a felperes a Kúriától a bizonyítékok felülmérlegelését kéri, amelyre a felülvizsgálati eljárásban csak kivételesen kerülhet sor.

A kérelemben indokát adtuk annak, hogy álláspontunk szerint milyen logikai hibák történtek a tények és bizonyítékok mérlegelése során, mely alapján történt az ítélet meghozatala.

Önmagában az a tény, hogy az ítélet az indokolásában megfelelő jogi érvekre hivatkozik - az 5/2016.(IX.26.) KMK-ra, és az Európai Unió bírósági gyakorlatra - , nem jelenti egyben azt, hogy az ítélet megalapozott is, és az ítéletben figyelembe vett tények és bizonyítékok összhangban vannak a meghozott döntéssel.

Ahhoz azonban, hogy a Kúria döntsön abban, hogy fennáll-e az a kivételes helyzet, amikor a bizonyítékok felülmérlegelésére még a rendkívüli jogorvoslati eljárásban is szükség van, meg kell ismerkedni a az ítélet indokolásával is.

Ha ezen ismeretek hiányában utasítja el a felülmérlegelés lehetőségét – pusztán azért, mert a kérelem a bizonyítékok mérlegelését kifogásolja, melynek felülbíráta fő szabályként a felülvizsgálati eljárásban nem lehetséges - - szembe megy a 28. cikkben, és a XVIII. cikk (7) pontjával.

Az esetünkben az alapjogi sérelmet abban látjuk megvalósulni, hogy esetünkben az I. fokú ítéletben olyan súlyos hibák történtek a tények és bizonyítékok mérlegelése során, hogy helye lett volna a bizonyítékok felülmérlegelésének, és hely lett volna a felülvizsgálati kérelem megengedhetőségének.

A fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 37.K.701.972/2020/26. számú ítéletének, és a Kúria Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzésének az alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

3. Záró rész

- 3.1. Az Abtv. 54. §. szerint az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes.
- 3.2. Mellékelten csatolom az ügyvédi meghatalmazást.
- 3.3. Mellékelten csatolom a nyilvánosságra hozhatóságra vonatkozó nyilatkozatot.

Budapest, 2021. november 19.

Tisztelettel:

Truffleminers Korlátolt Felelősségű Társaság

